

[Teichert.]

fremme så vidt som overhovedet gør ligt. Vi opfordrer stadig landbruget til at forsøge at specialisere sig på forskellige områder, og i det foreliggende lovforslag ligger der en mulighed for ad lovgivningens vej at lægge produktionen og afsætningen i faste rammer. Kan vi dermed hjælpe med til en stigende produktion, er efter min mening hensigten nået.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Robert Christensen: Det lovforslag, vi her behandler, kan partiet venstre give tilslutning til ud fra de betragtninger, at kaninavlens her i Danmark har gennemgået en udvikling fra at være hobby for raske drenge til nu at være sat i systematisk produktion, som er kommet op på et ganske anseeligt omfang. Vi kan stadig væk glæde os over, at afsætningen af denne vare er god. Vi kan glæde os over, at priserne er rentable, sandsynligvis de mest rentable prisforhold, landbruget i Danmark arbejder under. Vi må også have lov at regne med, at denne produktionsgren vil vokse, vel ikke mindst fordi de mennesker, der hidtil har beskæftiget sig med fjerkræavl og ægproduktion, er kommet i så store vanskeligheder på grund af Tysklands-handelen, at mange af dem vel vil kaste sig over kaninerne i stedet for.

Når fællesudvalget for kaninavlens samt vore landbrugsorganisationer har ønsket denne lovgivning, er det, fordi der trænges til et avlsarbejde, et forsøgsarbejde, og når vi ved, at 35 pct. af kaninerne dør, inden de når frem til slagtning, må man vel erkende, at der virkelig trænges til et stykke arbejde her. For at få alle med til at betale dette arbejde ønsker man en slagteriafgift og en udførselsafgift, og det kan kun realiseres, når man ved lov bestemmer, at kaninerne skal slagtes på et autoriseret slagteri.

Samtidig er der i hvert fald ét af vore

udenlandske markeder, der kræver en sundhedskontrol, altså dyrlægekontrol. Nu har mit parti aldrig været imod en fornuftig kontrol af de varer, vi skal sælge, og det er vi heller ikke på dette punkt, men jeg er ikke sikker på, at det aftagerland, der kræver sundhedskontrol, endnu kræver, at hvert enkelt dyr skal kontrolmærkes. Jeg ved, det vil være at påføre erhvervet en ekstra udgift, hvis det skal gøres, og jeg vil da gerne i et udvalg have lov at spørge, om det er nødvendigt at mærke hvert enkelt dyr, eller om det er nok med en sundhedsattest, der følger med partiet.

Efter lovforslaget forholder det sig også sådan, at kaninkød hører med ind under loven om landbrugets afsætningsfremmende foranstaltninger, og afgifter kan altså opkræves, men det nytter jo ikke noget, for man kan ikke gøre dem op, før kaninerne når frem til et autoriseret slagteri.

Venstre er altså tilhænger af denne lovgivning og vil derfor gerne medvirke til, at kaninslagtning kommer med. Venstre vil gerne støtte lovforslaget, men vil se på et enkelt spørgsmål i et udvalg.

Niels Ravn: Jeg må som det ærede medlem hr. Teichert bekende, at jeg ikke er specialist med hensyn til kaninavl, ud over at vi vel alle som drenge måske har beskæftiget os lidt med denne avl. Dengang var det en sport, der i og for sig kun var for drenge, men efterhånden har det udviklet sig til mere end det. Det foreliggende lovforslag er vel så det officielle stempel for kaninavlens, hvormed den bliver ligeberettiget med de andre husdyrarter, vi har, og grunden er den ganske enkle, at kaninkød, som der ikke er noget særlig stort hjemmemarked for, er blevet en ret betragtelig eksportvare — der er i bemærkningerne til lovforslaget nævnt et tal på omkring 15 mill. kr., og det tæller jo dog alt sammen med. Det er rimeligt, at dette levnedsmiddel bliver ligestillet med de øvrige med hensyn til kontrol på slagtestedet, derved at man autoriserer de bestående